

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ
ਜਲੰਧਰ - ਬਿਨੈਕਾਰ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ,
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1982 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰਬਰ 48 ਤੋਂ 50।

5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1989

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਐੱਸ. 271(1) (ਸੀ), 274 ਅਤੇ 283(2)- ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ— ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ— ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ITO ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ— IAC ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੈਧ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ 9 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੈਧ ਹੈ।

ਆਯੋਜਿਤ. ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਲੀਆ, ਭਾਵ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ.

(ਪਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XLIII)- ਐੱਸ. 271(1) (c), 274 ਅਤੇ 283(2)- S. 274 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ — ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ — IAC ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੈਧ — ਆਮਦਨ ਦਾ ਦਬਾਅ — ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਮਾਨ - ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 283(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਹੋਏ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋੜ ਹਨ

100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦਾ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਮਾਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 256(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬੈਚ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1972-73 ਲਈ RA ਨੰਬਰ 186 ਤੋਂ 188 / (ASR.) 1981 ਵਿੱਚ ITA ਨੰਬਰ 1070, 1071 ਅਤੇ 1061(ASR)/ 1979 ਵਿੱਚ ਸਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1981 :-

ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ :-

1. “ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਈਟੀਏਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 271(ਐਲ)(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ?
2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ? 78,216 ਅਧੀਨ 271(i) (c) ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ :-

1. “ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ?”
2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ 17,838 ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਬਿਨੈਕਾਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲ.ਕੇ.

ਡੀ.ਕੇ.ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਓ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਸਲਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) The JThenIncome-Taxpe Appellateu Tribunal, •iAmritsar,r ਨੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

- “1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ITAT ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜ.)

ਜਾਂਚ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?

2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.ਟੀ. ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ? 271(1) (ਸੀ) ਅਧੀਨ 78,216 ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ?

(2) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ :-

- “1. ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ?

2. ਕੀ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੋੜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਸੀ। 17,838 ਜੋ ਕਿ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

(3) ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਹੈ। ਇਕ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 9 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਿਣਤੀਆਂ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -■

“ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 274 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਅਸਲ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 271 (1) (ਦੇ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 274 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। 139 ਅਧੀਨ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲ ਕਰੋ।”

(4) ਕਿਉਂਕਿ 9 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ^ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ

ਦੋਵਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ 9 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਮਹਿੰਦਰ ਲਾਈ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਨਹੀਂ ਜਦੋਂ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 9 ਸਤੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ; ਇਸ ਲਈ, ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

(5) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਲੀਆ, ਭਾਵ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ.

(6) ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ, ਇਹੀ ਤੱਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੋਂ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ। ਇੱਥੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1972-73 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 274 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਭੰਗ ਹੋਈ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ

ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਭੰਗ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ - ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 283(2) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਅਫਲਿਰਮਲਾਈਵ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(1) (1987) 168 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 101.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਲੰਧਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਮਹਿੰਗਾ ਰਾਮ
ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜ.)

(7) The!Xrelevant;sfacts for the) ਦੂਸਰਾ!S ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੋਜ ਵਿੱਚ, ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਲਗਭਗ ਬਰਾਬਰ ਗਿਣਤੀ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1972-73 ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ 16 ਜੁਲਾਈ, 1971 ਤੋਂ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1973 ਤੱਕ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 16 ਜੁਲਾਈ, 1971 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1972 ਦੀ ਮਿਆਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ। ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 100 ਫੀਸਦੀ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 100 ਫੀਸਦੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-1 (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਸੰਮਿਲਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ), ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੀਆਈਟੀ ਬਨਾਮ ਮੁਸਾਇਲਾਲ ਰਾਮ ਭਰੋਸੇ (3) ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਚੂਹੜ ਮਾਈ ਬਨਾਮ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. (4), ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਉਠਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਧੋਖਾਧੜੀ, ਘੋਰ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹੀ ਆਮਦਨ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਛੁਪਾਏ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਗਲਤ ਵੇਰਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੋੜ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ, ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(8) ਸੰਦਰਭਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

- | | | |
|-----|----------------------|------|
| (2) | (1982) 135 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. | 652. |
| (3) | (1987) 165 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. | 14. |
| (4) | (1988) 172 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. | 250. |